

חלק ח - פרשת כי תשא ויקהל	יום	וילנא	מתוק מדבש
קס-קסה	ראשון	קצנ ע"א	קס-קסה
קסב-קעב	שני	קצנ ע"ב	קסב-קעב
קעג-קעז	שלישי	קצד ע"א	קעג-קעז
קפג-קפט	רביעי	קצד ע"ב	קעז-קפג
קפז-קצח	חמישי	קצה ע"א	קפז-קפט
קצח-ר	שישי	קצה ע"ב	קפז-קצה
	שבת	קצו ע"א	קצה-ר

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוק מדבש

עלון מס' 206 | פרשת נח תשפ"ג

מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

מעשה אבות סימן לבנים

תָּא חֲזִי כְּתִיב (משלי י א) בֶּן חָכֵם יִשְׁמַח אָב, כִּד בְּרָא טַב כֹּל בְּנֵי עֲלָמָא דְכָרִין לִיה לְאָבוּי לְטַב, וְכִד אִיהוּ בִיש כְּלָא דְכָרִין לִיה לְאָבוּי לְבִיש, אָדָם בְּגִין דְחֻטָּא וְעֵבֵר עַל פְּקוּדָא דְמָרְיָה, כִּד אָתוּ אַנוּן דְמָרְדוּ בְמָרְיָהוֹן, מַה כְּתִיב אֲשֶׁר בָּנוּ בְנֵי הָאָדָם, בְּנוּי דְאָדָם קְדַמָּאָה דְמָרְד בְּמָרְיָה וְעֵבֵר עַל פְּקוּדֵיהּ, וּבְגִינֵי כֹף אֱלֹה תּוֹלְדוֹת נַח, אֱלֹה וְלֹא קְדַמָּאִי, אֱלֹה דְנִפְקוּ, וְעֵאלוּ גוּ תִיבָה, וְאִפִּיקוּ תּוֹלְדֵין לְעֲלָמִין, וְלֹא תּוֹלְדוֹת אָדָם דְנִפְקוּ מִגְּנֻתָא דְעֵדֵן וְלֹא אִפִּיקוּ לֹון מִתְּמָן.

לולא חטא עין הדעת, היו נולדים במדרגה שלמעלה מהמלאכים

תָּא חֲזִי אֵלוּ אִפִּיק אָדָם תּוֹלְדוֹת מִגְּנֻתָא דְעֵדֵן, לֹא יִשְׁתַּצוּן לְדָרֵי דְרִין, וְלֹא אִתְחַשֵּׁף נְהוּרָא

מתוק מדבש

שפרושו אלה וְלֹא קְדַמָּאִי אֵלוּ מִתְיַחֲסִים אֲחֵרֵיו שְׁהִיו צְדִיקִים וְלֹא הַחוּטָאִים הַקּוּדְמִים לְפָנָיו שְׁנִקְרָאִים בְּנֵי אָדָם, וְאָמַר עוֹד אֱלֹה דְנִפְקוּ אֵלוּ שְׁיַצְאוּ מִכָּל דּוֹר הַמְּבוּל, וְעֵאלוּ גוּ תִיבָה וְאִפִּיקוּ תּוֹלְדֵין לְעֲלָמִין וְנִכְנְסוּ תוֹף הַתְּבָה וְהוֹצִיאוּ מִשָּׁם תּוֹלְדוֹת לְעוֹלָם, הֵם נִקְרָאִים תּוֹלְדוֹת נַח, וְלֹא תּוֹלְדוֹת אָדָם דְנִפְקוּ מִגְּנֻתָא דְעֵדֵן וְלֹא אִפִּיקוּ לֹון מִתְּמָן וְלֹא תּוֹלְדוֹת אָדָם שְׁיַצְאוּ מִגֵּן עֵדֵן וְלֹא הוֹצִיאוּ תּוֹלְדוֹת מִשָּׁם כְּדַמְפְּרֵשׁ וְאֲזִיל.

(דף ס ע"ב, ובכיאוריני כרך ב עמ' יז)

מעשה אבות סימן לבנים

תָּא חֲזִי, כְּתִיב בֶּן חָכֵם יִשְׁמַח אָב פְּרוּשׁוּ כִּד בְּרָא טַב, כֹּל בְּנֵי עֲלָמָא דְכָרִין לִיה לְאָבוּי לְטַב כְּשֶׁהֵבֵן הוּא טוֹב אִז כֹּל בְּנֵי הָעוֹלָם מְזַפְרִים אֵת אָבוּי לְטוֹב, הַעֲנִין הוּא שְׁהָאָדָם מְמַשִּׁיף נְשָׁמָה לְבָנוּ בַּעַת הַהוֹלְדָה וְהַכֹּל לְפִי מַעֲשֵׂיו שֶׁל הָאָב וְכִפִּי נִשְׁמַתוּ לְכֵן הוּא גֵרָם שְׁבָנוּ יְהִיָה טוֹב, וְכִד אִיהוּ בִיש, כְּלָא דְכָרִין לִיה לְאָבוּי לְבִיש וְכִשְׁהֵבֵן הוּא רַע אִז הַכֹּל מְזַפְרִים אֵת אָבוּי לְרַע, כִּי אִם הָאָב פָּגוּם מְמַשִּׁיף נְשָׁמָה פָּגוּמָה לְבָנוּ וְעַל יְדֵי זֶה הוּא גֵרָם שְׁהִיצַר הָרַע שֶׁל בְּנוּ יִתְגַבֵּר עָלָיו וְיִהְיֶה רַע, אָדָם בְּגִין דְחֻטָּא וְעֵבֵר עַל פְּקוּדָא דְמָרְיָה וְכֵן כָּאֵן אָדָם הִרְאִישׁוֹן לְפִי שְׁחֻטָּא וְעֵבֵר עַל מִצְוֹת ה', כִּד אָתוּ אַנוּן דְמָרְדוּ בְמָרְיָהוֹן, מַה כְּתִיב אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם כְּשֶׁבָאוּ אֵלוּ בְנֵי דוֹר הַפְּלִגָּה שְׁמָרְדוּ בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא, כְּתִיב בְּהֵם שְׁהֵם בְּנֵי הָאָדָם, רוּצָה לוּמַר בְּנוּי דְאָדָם קְדַמָּאָה דְמָרְד בְּמָרְיָה וְעֵבֵר עַל פְּקוּדֵיהּ הֵם בְּנוּי שֶׁל אָדָם הִרְאִישׁוֹן שְׁמָרְד בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא וְעֵבֵר עַל מִצְוֹתוֹ וְלְכֵן חֻטָּאוּ גֵרָם שְׁגָם הֵם מְרָדוּ בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא, וּבְגִינֵי כֹף לְכֵן כְּתִיב כָּאֵן אֱלֹה תּוֹלְדוֹת נַח

לולא חטא עין הדעת, היו נולדים

במדרגה שלמעלה מהמלאכים

תָּא חֲזִי, אֵלוּ אִפִּיקוּ אָדָם תּוֹלְדוֹת מִגְּנֻתָא דְעֵדֵן בֹּא וְרָאָה אֵלוּ הוֹצִיָא אָדָם הִרְאִישׁוֹן תּוֹלְדוֹת מִגֵּן עֵדֵן, רְצוּנוּ לוּמַר אֵלוּ הִיָה אָדָם הִרְאִישׁוֹן מִתְמָן מִלְהַזְדוּג עַד שֶׁבַת שְׁאִז כֹּל הָעוֹלָמוֹת הָיוּ עוֹלִים וְנִכְלָלִים בְּאִמָּא עֲלָאָה [בְּחִינַת בִּינָה], וְהִיָה מְמַשִּׁיף הַנְּשָׁמוֹת לְבָנוּי מֵאִבָּא וְאִמָּא [בְּחִינַת חֲכָמָה וּבִינָה] שְׁהֵם בְּחִינַת עֵץ חַיִּים, וְאִז הִיָה מִתְבַּטֵּל הָרַע

דְּסִיְהָרָא לְעֵלְמִין, וְכִלְהוּ הוּוּ קְיִימִין לְעֵלְמִין, וְאַפִּילוּ מְלֹאכֵי עֲלָאֵי לֹא קְיִימֵי קַמִּייהוּ, בְּנַהוּרָא וְזִינָא וְחַכְמָתָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (בראשית א כו) בְּצֵלֶם אֱלֹהִים בְּרָא אוֹתוֹ, אֲבָל פִּינּוּן (דף סא ע"א) דְגָרִים חֲטָאָה, וְנִפְק אִיהוּ מִגְּנָתָא דְעֵדָן, וְעֵבֵד תּוֹלְדוֹת לְבָר, לֹא אֶתְקִימוּ בְּעֵלְמָא, וְלֹא הוּוּ כְּדָקָא חֲזִי.

הַגּוֹפִים הַנְּשָׁמִיִּים הֵם מֵצֵד יֵצֵר הָרַע

אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה, וְכִי הֵיךְ יִכְלִין לְמַעְבַּד תּוֹלְדוֹת תַּמָּן, דְּהָא אֲלֵמְלָא לֹא אֶתְמַשֵּׁיף עֲלֵיהּ יֵצֵר הָרַע וְחֲטָא, אֶתְקִיִּים אִיהוּ בְּעֵלְמָא בְּלַחֲדוּי, וְלֹא יַעֲבִיד תּוֹלְדוֹת, כְּגוֹוֹנָא דָא אֲלֵמְלָא דְחָבּוּ יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וְאַמְשִׁיכוּ עֲלֵיהּ יֵצֵר הָרַע, לֹא עֵבְדוּ תּוֹלְדוֹת לְעֵלְמִין, וְלֹא יִיתוּן דְרִין אַחֲרָנִין לְעֵלְמָא.

אָמַר לִיה אֲלֵמְלָא לֹא חֲטָא אָדָם, לֹא עֵבִיד תּוֹלְדוֹת כְּגוֹוֹנָא דָא מִסְטָרָא דִּיֵּצֵר הָרַע, אֲבָל עֵבִיד תּוֹלְדוֹת מִסְטָרָא דְרוּחָא קְדִישָׁא, דְּהִשְׁתָּא לֹא עֵבִיד תּוֹלְדוֹת אֲלֵא מִסְטָרָא דִּיֵּצֵר

מתוק מדבש

גופים גשמיים בגן עדן ששם מקום רוחני, והרי דבר זה אי אפשר דהא אלמלא לא אתמשיף עליה יצר הרע וחסא שהרי אם לא היה נמשך עליו יצר הרע על ידי שחטא, אתקיים איהו בעלמא בלחודוי ולא יעביד תולדות הנה הוא מתקים לבדו בעולם ולא היה מוליד תולדות עם גופים גשמיים, והנה מקים מצות פרו ורבו בהמשכת נשמות מיחוד זעיר אנפין ונקביה [בחינת תפארת ומלכות]. כגוונא דא אלמלא דחבו ישראל בעגלא ואמשיכו עלייהו יצר הרע וגם פעין זה אם לא חטאו ישראל בעגל שעל ידי זה המשיכו עליהם היצר הרע, לא עבדו תולדות לעלמין ולא ייתון דרין אחרנין לעלמא לא היו מולידים תולדות עם גופים גשמיים לעולם ולא היו באים דורות אחרים בעולם (עין מסכת עטוק ורה דף ס עמוד א), אם פן איך אמרת שאדם בגן עדן היה יכול להוליד תולדות ולהוציאם עמו מגן עדן.

אמר ליה רבי אבא לרבי חזקיה אלמלא לא חטא אדם, לא עביד תולדות כגוונא דא מסטרא דיצר הרע אם אדם לא היה חוטא לא היה מוליד תולדות עם גופים גשמיים מצד היצר הרע, אבל עביד תולדות מסטרא דרוחא קדישא אבל היה מוליד תולדות עם גופים רוחניים בגן עדן מצד רוח הקדוש, דהשתא לא עביד תולדות אלא מסטרא דיצר הרע אבל עתה אחר שחטא לא הוליד תולדות אלא חוץ לגן עדן מצד היצר הרע, ובגין דכל תולדות דבני נשא כלהו מסטרא דיצר הרע בגין כך לית לון קיום ולפי

מעין הדעת והיה כלו טוב, לא ישתצון לדרי דרין אז לא היו כלים תולדותיו לדורי דורות, ולא אתחשף נהורא דסיהרא לעלמין ולא היה נחשף אור הלבנה לעולם, רצונו לומר שהיו זעיר אנפין ונקביה תמיד פנים בפנים בכל קומתם השלימה, וכלהו הו קיימין לעלמין והנשמות שהיו נמשכות מאבא ואמא [בחינת חכמה ובינה] על ידי יחוד זעיר אנפין ונקביה [בחינת תפארת ומלכות] היו פלם חיות וקומות לעולם, ואפילו מלאכי עלאי לא קיימי קמיייהו בנהורא וזינא וחקמתא ואפלו מלאכי מעלה לא היו יכולים לעמוד לפניהם מחמת אור לבוש נשמתם, וזיו הנשמה עצמה, ומחמת חכמתם בהשגת הדברים הנעלמים, כמה דאת אמר בצלם אלהים הפלול מאור וזיו וחקמה העליונה ברא אותו, אבל פינ (דף סא ע"א) דגרים חטאה ונפק איהו מגנתא דעדן ועבד תולדות לבר אבל פינ שחטאו גרם שיצא מגן עדן והוליד תולדות בחוץ, לא אתקיימו בעלמא ולא הו כדקא חזי לא נתקמו בעולם פי היתה בהם אחיות הקלפה שממנה נמשכת המיתה ולא היו תולדותיו כראוי. (דף ס ע"ב, ובביאורינו כרך ב עמ' יזיח)

הגופים הנשמיים הם מצד יצר הרע
אמר רבי חזקיה הבין מדברי רבי אבא שאדם היה יכול להוליד תולדות בגן עדן כגופים גשמיים ולהוציאם אתו כשיצא מגן עדן, לכן שאל ממנו וכי היך יכלין למעבד תולדות תמן איך יכולים להוליד תולדות עם

הָרַע, וּבְגִין דְּכָל תּוֹלְדוֹת דְּבְנֵי נֶשָׂא פְּלָהוּ מִסְטָרָא דִּיִּצְר הָרַע, בְּגִין כְּף לִית לֹון קִיּוּם, וְאִי אֶפְשָׁר לֹון לְאַתְקִימָא, דְּסְטָרָא אַחְרָא אַתְעָרַב בְּהוּ, (ז"ח ל"ג וְאֶפְשָׁר לֹון בְּסְטָרָא אַחְרָא). אֲבָל אֲלֵמָלָא לֹא חָטָא אָדָם, וְלֹא אַתְתָּרַף מִגְּנָתָא דְעָדָן, הָוָה עֲבִיד תּוֹלְדוֹת מִסְטָרָא דְרוּחַ קֳדָשָׁא, דְּקִדְיָשִׁין כְּמִלְאכֵי עֲלָאִי, קְיִימִין לְדָרֵי דְרִין כְּגוּוֹנָא דְלַעֲלָא, כִּיּוֹן דְּחָטָא וְאוּלִיד בְּנִין לְבַר מִגְּנָתָא דְעָדָן, וְלֹא זָכָה לְאַפְקָא לֹון מִגְּנָתָא, לֹא אַתְקִימוּ אֶפְלוּ לְאַשְׁתְּרָשָׁא בְּעֵלְמָא דָא, עַד דְאַתָּא נַח דְאִיהוּ צְדִיק, וְעָאֵל בְּתַבָּה, וּמִן תַּבָּה נִפְקוּ כָּל דְרִין דְעֵלְמָא, וּמִתְמַן אַתְבְּדְרוּ לְכָל אַרְבַּע רוּחֵי עֵלְמָא.

בְּשִׁמְקֵימִים הַתּוֹרָה וְהַמְצוּהָ שׁוֹרָה הַשְּׂכִינָה עַל הָאָרֶץ

רַבִּי חֲיִיא פִּתַח קָרָא וְאָמַר, (יונה ג י) וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת מַעֲשֵׂיהֶם כִּי שָׁבוּ מִדְּרָכָם הָרַעָה, תָּא חֲזִי בְּשַׁעֲתָא דְבְנֵי נֶשָׂא זְכָאן וְנִטְרֵי פְקוּדֵי דְאוּרִייתָא, כְּדִין אַרְעָא אַתְתַּקְפַּת, וְכָל חִידוּ אַשְׁתַּכַּחַת בָּהּ, מְאִי טַעְמָא בְּגִין דְשְׂכִינְתָא שְׂרִיא עַל אַרְעָא, וּכְדִין כְּלָא עֲלָאִי וְתַתְּאִי בְּחֻדְוָה.

מתוך מדבש

העולם כהראשונים אפלו שחטאו בדור הפלגה, אלא נפוצו בארבע רוחות העולם.

(דף סא ע"א, ובכיאורינו כרך ב עמ' יח-כ)

שְׁפַל תּוֹלְדוֹת בְּנֵי אָדָם כְּלָם הֵם מִצְד הִיִּצְר הָרַע לְכֹן אִין לְהֵם קִיּוּם, וְאִי אֶפְשָׁר לֹון לְאַתְקִימָא דְסְטָרָא אַחְרָא אַתְעָרַב בְּהוּ וְאִי אֶפְשָׁר לְהֵם לְהַתְקִים לְפִי שְׁהַסְטָרָא אַחְרָא נִתְעָרַב בְּהֵם. (רמ"ק ו"פ ומפרכס)

בְּשִׁמְקֵימִים הַתּוֹרָה וְהַמְצוּהָ שׁוֹרָה הַשְּׂכִינָה עַל הָאָרֶץ

רַבִּי חֲיִיא פִּתַח קָרָא וְאָמַר מֵה שְׁכָתוּב בְּאַנְשֵׁי נִינְוָה וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת מַעֲשֵׂיהֶם כִּי שָׁבוּ מִדְּרָכָם הָרַעָה רְצוּנוּ לֹומר שְׁשָׁם כְּתוּב וַיִּרְא אֱלֹהִים לְטוֹבָה וְכָאן לְרַעָה, וּמִפְרַשׁ תָּא חֲזִי בְּשַׁעֲתָא דְבְנֵי נֶשָׂא זְכָאן וְנִטְרֵי פְקוּדֵי דְאוּרִייתָא בְּשַׁעָה שְׁכִינָה אָדָם צְדִיקִים וְשׁוּמְרִים אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה, כְּדִין אַרְעָא אַתְתַּקְפַּת וְכָל חִידוּ אַשְׁתַּכַּחַת בָּהּ אַז הָאָרֶץ מִתְחַזְקַת וְכָל שְׁמָחָה נִמְצָאָת בָּהּ, רְצוּנוּ לֹומר בְּפִנְיֵימִית כַּחוֹת הָאָרֶץ שְׁהִיא מִשְׁכָּן וְכַסָּא לְהַשְׂרָאָת הַשְּׂכִינָה, וְאִז הִיתָה יְכוּלָה הַשְּׂכִינָה לְשָׂאוֹל שְׁפַעָה וְהִיתָה שְׁמָחָה כְּרַבּוּי הַשְּׁפַע כְּדִי לְהַשְׁפִּיעַ לְהַתְחַתּוּנִים, וּמִפְרַשׁ מְאִי טַעְמָא מֵה הִנָּאָה יֵשׁ לְאָרֶץ בְּכַשְׂרוֹן מַעֲשֵׂי בְנֵי אָדָם שְׁעַל יְדֵי זֶה הִיא שְׁמָחָה, וְאָמַר בְּגִין דְשְׂכִינְתָא שְׂרִיא עַל אַרְעָא לְפִי שְׁעַל יְדֵי זֶה הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה עַל הָאָרֶץ וְהִיא שְׁמָחָה עַל שְׁהִיא קְרוּבָה אֶל שְׂרָשָׁה וְסַבְתָּהּ, וּכְדִין כְּלָא עֲלָאִי וְתַתְּאִי בְּחֻדְוָה וְאִז כָּל הַעֲלִיּוֹנִים וְהַתְחַתּוּנִים הֵמָּה בְּשַׁמְחָה, לְפִי שְׁהַשְּׂכִינָה כְּשְׁהִיא שׁוֹרָה לְמִטָּה הִיא מְכַרְרַת וְלוֹקְטַת הַנִּיצוּצִין קְדִישִׁין וּמַעֲלָה אוֹתָם וְעַל יְדֵי זֶה הַשְּׁפַע מְתַרְבָּה, וְרַבּוּי הַשְּׁפַע הוּא הִנָּאָה הַעֲלִיּוֹנִים וְהַתְחַתּוּנִים.

(דף סא ע"א, ובכיאורינו כרך ב עמ' כ-כא)

אֲבָל אֲלֵמָלָא לֹא חָטָא אָדָם וְלֹא אַתְתָּרַף מִגְּנָתָא דְעָדָן אֲבָל אִם לֹא חָטָא אָדָם וְלֹא נִתְגַּרַשׁ מִגֵּן עָדָן, הָוָה עֲבִיד תּוֹלְדוֹת מִסְטָרָא דְרוּחַ קֳדָשָׁא הִיָּה מוּלִיד תּוֹלְדוֹת עִם גּוֹפִים רוּחָנִיִּים מִצְד רוּחַ הַנְּמִשָּׁף מִהַבִּינָה, דְּקִדְיָשִׁין כְּמִלְאכֵי עֲלָאִי, קְיִימִין לְדָרֵי דְרִין כְּגוּוֹנָא דְלַעֲלָא וְהִי קְדוּשִׁים כְּמִלְאכֵי מַעֲלָה וְהִי קְיִימִים לְדוּרֵי דוּרוֹת כְּדִגְמַת מַעֲלָה, כִּיּוֹן דְּחָטָא וְאוּלִיד בְּנִין לְבַר מִגְּנָתָא דְעָדָן אֲבָל כִּיּוֹן שְׁחָטָא וְהוּלִיד בְּנִים גְּשָׁמִיִּים מִחוּץ לְגֵן עָדָן, וְלֹא זָכָה לְאַפְקָא לֹון מִגְּנָתָא וְלֹא זָכָה לְהוּצִיאָם מִהֵן, לֹא אַתְקִימוּ אֶפְלוּ לְאַשְׁתְּרָשָׁא בְּעֵלְמָא דָא לְכֹן לֹא נִתְקִימוּ אֶפְלוּ שִׁישְׁתְּרָשׁוּ בְּעוֹלָם הָוָה לְהִיּוֹת לְהֵם שְׂרָשׁ וְעַנְף דְּהִינּוּ שִׁישְׁאָרוּ בְּנִים אַחְרֵיהֶם, אֲלֵא כְּלָם נִשְׁטַפּוּ בְּמַבּוּל, עַד דְאַתָּא נַח דְאִיהוּ צְדִיק וְעָאֵל בְּתַבָּה עַד שְׁכָא נַח שְׁהִיָּה צְדִיק וְנִכְנַס בְּתַבָּה שְׁהִיתָה דְגַמַּת הֵגֵן עָדָן, וְהַמְשִׁיף מִשָּׁם נִשְׁמוֹת קְדוּשׁוֹת לְבָנָיו לְכֹן הִיָּה לְהֵם קִיּוּם בְּעוֹלָם הָוָה, וּמִן תַּבָּה נִפְקוּ כָּל דְרִין דְעֵלְמָא וּמִתְמַן אַתְבְּדְרוּ לְכָל אַרְבַּע רוּחֵי עֵלְמָא וּמִן הַתַּבָּה יִצְאוּ כָּל דוּרוֹת עוֹלָם וּמִשָּׁם נְפֻצוּ לְכָל אַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם, כְּדִגְמַת הַנְּהַר הַיּוּצֵא מִעָדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הֵגֵן וּמִשָּׁם יִפְרֵה, וְכִיּוֹן שִׁישְׁאָרוּ מִן הַתַּבָּה הוּעִיל לְהֵם שְׁלֹא נִמְחוּ מִן

הקדוש ברוך הוא הסתפל בעולם לראות מי יגן על הדור

ואמר רבי יהודה, בההוא זמנא דאתאבידו אנון חיבין מעלמא, קדשא בריך הוא (עציב) (נ"א אסתפל) אשתדל על עלמא, ולא חמא מאן (דקאים) דאגין עליה, ואי תימא הא נח, דהוה ליה לאגנא על (דריה) גרמיה, ולאפקא מניה תולדין לעלמא, הדא הוא דכתיב פי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה, בדור הזה דייקא.

מחסר עשרה צדיקים, נמנע מנח להגן על דורו

רבי יוסי (דף סו ע"ב) אומר, בדור הזה, דא שבחא דיליה, דהוה בההוא דרא חיבא ואשתכח פולי האי איש צדיק תמים, (ודאי, ולא בדרא דיליה אלא), (ס"א ודא די ליה) ואפילו בדרא דמשה, אבל לא הוה יכיל לאגנא על עלמא, בגין דלא אשתכחו עשרה בעלמא, כמה דאת אמר (בראשית יח לב) אולי ימצאון שם עשרה ולא אשתכחו תמן, אוף הכא לא אשתכחו עשרה, אלא הוא ותלת בנוי ונוקביהו, ולא הוו עשרה.

עננה מגנה מפרדת הדין

רבי אלעזר שאיל ליה לרבי שמעון אבוי, הא תנינן בשעתא דעלמא אתמלייא חובי בני

מתוק מדבש

פולי האי איש צדיק תמים ודאי זהו שבחו שהיה באותו הדור של רשעים והיה כל כף צדיק תמים בודאי, ולא בדרא דיליה ולא רק בדורו לבד, אלא ואפילו בדרא דמשה אלא אפלו וקל וחמר שאם היה בדורו של משה היה צדיק, אבל לא הוה יכיל לאגנא על עלמא בגין דלא אשתכחו עשרה בעלמא אבל לא היה יכול להגן על העולם לפי שלא נמצאו עשרה צדיקים בעולם שיעזרוהו, והעשרה הם פנגד העשר ספירות, כמה דאת אמר כמו שנאמר בסדום אולי ימצאון שם עשרה, ולא אשתכחו תמן ולא נמצאו שם צדיקים לכן נהפכו כל ערי סדום, אוף הכא לא אשתכחו עשרה אף כאן בדור המבול לא היו עשרה צדיקים, אלא הוא ותלת בנוי ונוקביהו אלא נח ושלשת בניו ונשותיהם שהם רק שמונה, ולא הוו עשרה ולא היו עשרה לכן לא יכלו להציל את הדורם.

(דף סו ע"א-ע"ב, ובביאורינו כרך ב עמ' צד)

עננה מגנה מפרדת הדין

רבי אלעזר שאיל ליה לרבי שמעון אבוי רבי אלעזר שאל את רבי שמעון אבוי, הא תנינן בשעתא דעלמא אתמלייא חובי בני נשא ודינא נפק הרי

הקדוש ברוך הוא הסתפל בעולם לראות מי יגן על הדור

ואמר רבי יהודה, בההוא זמנא דאתאבידו אנון חיבין מעלמא בשעה שרשעי דור המבול נאבדו מן העולם, קדשא בריך הוא אסתפל על עלמא ולא חמא מאן דאגין עליה הקדוש ברוך הוא הסתפל על העולם ולא ראה אפלו צדיק אחד שיוכל להגן על הדור, ואי תימא הא נח ואם תאמר הרי היה נח איש צדיק והיה לו להגן על דורו, ומתרגן דהוה ליה לאגנא על גרמיה, ולאפקא מניה תולדין לעלמא שזכותו היתה מספקת רק להגן על עצמו, ולהוציא ממנו תולדות לעולם, הדא הוא דכתיב פי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה שפרושו בדור הזה דייקא שלא היה צדיק אלא לפי הדור ההוא שכלם היו רשעים, אבל בדורו של אברהם אבינו לא היה נחשב לכלום לכן לא עמדה זכותו להציל את דורו. (דף סו ע"א, ובביאורינו כרך ב עמ' צג-צד)

מחסר עשרה צדיקים, נמנע מנח להגן על דורו

רבי יוסי (דף סו ע"ב) אומר מה שכתוב בדור הזה, דא שבחא דיליה דהוה בההוא דרא חיבא ואשתכח

נָשָׂא וְדִינָא נִפְק, וְוִי לְהֵהוּא זַכָּאָה דְּאַשְׁתַּכַּח בְּעֵלְמָא דְּאִיהוּ אַתְפֹּס בְּחֻבּוּבִי דְּחֵיבִיָּא בְּקַדְמִיתָא, וְנַח אִיף אֲשַׁתְּזִיב דְּלֹא אַתְפֹּס בְּחֻבּוּבִיָּהוּ, אָמַר לִיָּה הָא אַתְמַר דְּקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּעָא לְאַפְקָא מִנִּיהּ תּוּלְדִין לְעֵלְמָא מִגּוּ תִיבּוּתָא, וְתוּ דְּהָא דִּינָא לֹא יִכְלָא לְשַׁלְטָאָה עֲלוּי, בְּגִין דְּהוּה טְמִיר וְגַנִּיז בַּתְבָּה וְאַתְפֹּסִיָּא מְעִינָא.

וְתָא חֲזִי כְּתִיב (צפניה ב ג) בְּקִשׁוּ צְדָק בְּקִשׁוּ עֲנוּה אֹרְלִי תַסְתְּרוּ בְּיוֹם אָף יְהו"ה, וְנַח בְּקִשׁ צְדָק וְעָאֵל בְּגִנוּה דְּתִיבּוּתָא, וְאַסְתַּתֵּר בְּיוֹם אָף יְהו"ה, וְעַל דָּא דִּינָא לֹא יִכְלִיל לְשַׁלְטָאָה וְלִקְטָרְגָא לִיָּה.

הֵכָא אַתְרַמִּיז לְאַנוּן קַדִּישֵׁי עֲלִיוֹנִין, לְמַנְדַּע בְּרִזָּא דְּאַתְנוּן קַדִּישִׁין עֲלָאִין, הַפּוּכָא דְּאַתְנוּן כ"ב, לְאַתְמַחִי לְאַנוּן חֵיבִיָּא, וְעַל דָּא וַיִּמְחוּ מִן הָאָרֶץ, כְּתִיב בָּא אַתָּה וְכָל בֵּיתְךָ.

מתוק מדבש

הַדִּין, וְנַח בְּקִשׁ צְדָק וְעָאֵל בְּגִנוּה דְּתִיבּוּתָא וְאַסְתַּתֵּר בְּיוֹם אָף ה' וְנַח בְּקִשׁ צְדָק כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (נְלֹאֲשִׁית ו ט) אֵת הָאֱלֹהִים הַתְּהִלְךָ נַח הֵיִינוּ עִם הַמַּלְכוּת, וְגַם בְּקִשׁ עֲנוּה שֶׁנִּכְנַס בְּתוֹךְ הַתְּבָה וְנִסְתַּתֵּר בָּהּ בְּעַת הַמְּבוּל שְׂאֵז חָרָה אָף ה' בְּעוֹלָם, וְעַל דָּא דִּינָא לֹא יִכְלִיל לְשַׁלְטָאָה וְלִקְטָרְגָא לִיָּה וְעַל כֵּן הַדִּין לֹא הֵיךָ יְכוּל לְשַׁלוּט וְלִקְטָרְגָא עֲלוּי.

הֵכָא אַתְרַמִּיז לְאַנוּן קַדִּישֵׁי עֲלִיוֹנִין נְרַמֵּז כְּאֵן לְצַדִּיקִים הַקְּדוּשִׁים הָעֲלִיוֹנִים, לְמַנְדַּע בְּרִזָּא דְּאַתְנוּן קַדִּישִׁין עֲלָאִין לְדַעַת כְּסוּד אֹתִיּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת, הַפּוּכָא דְּאַתְנוּן כ"ב לְאַתְמַחִי לְאַנוּן חֵיבִיָּא אִם תִּהְיֶה אֹתִיּוֹת הַשֵּׁם הַיְיָ לְאֹתִיּוֹת שֶׁלִּפְנֵיהֶם יוֹצֵא הַשֵּׁם טַדֵּה"ד שֶׁמְסַפְּרוּ עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם, וְהוּא הַשֵּׁם שֶׁעַל יָדוֹ נִמְחוּ רַשְׁעֵי דוֹר הַמְּבוּל. (אִי נִמְי פְּרוּשׁ הוּא, מְנֻדַּע שֶׁהַקֹּדֶם נִנְרָא צְעָעָרִים וְשִׁפְסִים אֹתִיּוֹת הַפּוּכָה כְּסֻדְקָן, וְכַדִּי לְמַחְמוֹ לְרִיף לְהַפֵּךְ הַלְּאֹמִיּוֹת לְמַפְרַע, עַן רַמ"ק וְרַא"ג), וְעַל דָּא וַיִּמְחוּ מִן הָאָרֶץ, (עַן עֲטָרַת נְזִי) כְּתִיב ב"א אַתָּה וְכָל בֵּיתְךָ פְּרוּשׁ לְכָךְ נִכְתַּב כְּאֵן ב"א הַבֵּי"ת קֹדֶם לְאֶל"ף, לְרַמֵּז עַל הַפֶּךָ הָאוֹתִיּוֹת הַמְרַמְזוֹת לְדִין כְּנֻזְכָּר (דָּף סו ע"ב, וּבְבִיאוּרֵינוּ כַּרְך ב ע"ב צה-צו) לְעִיל.

לְמַדְנוּ בְּשַׁעֲה שֶׁהָעוֹלָם נִתְמַלֵּא מְעוֹנוֹת בְּנֵי אָדָם וְנִגְמַר דִּינָם וְכִכְר יֵצֵא הַמַּשְׁחִית לְפַעוּל, וְוִי לְהֵהוּא זַכָּאָה דְּאַשְׁתַּכַּח בְּעֵלְמָא, דְּאִיהוּ אַתְפֹּס בְּחֻבּוּבִי דְּחֵיבִיָּא בְּקַדְמִיתָא אֹי לְזוּה הַצַּדִּיק שֶׁנִּמְצָא אֵז בְּעוֹלָם, כִּי הוּא נִתְפֹּס תַּחֲלָה בְּעוֹנוֹת הַרַשְׁעִים, וְנַח אִיף אֲשַׁתְּזִיב דְּלֹא אַתְפֹּס בְּחֻבּוּבִיָּהוּ אִם כֵּן נַח אִיף נִצַּל מִן הָעֲנָשׁ וְלֹא נִתְפֹּס בְּעוֹנוֹת רַשְׁעֵי דוֹרוֹ, אָמַר לִיָּה הָא אַתְמַר שְׂאֵצֵל נַח הֵיךָ יוֹצֵא מִן הַכֹּל, דְּקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּעָא לְאַפְקָא מִנִּיהּ תּוּלְדִין לְעֵלְמָא מִגּוּ תִיבּוּתָא לְפִי שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא רַצָּה לְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ תּוּלְדוֹת מִן הַתְּבָה בְּשִׁבִיל קִיּוּם הָעוֹלָם, וְלָכֵן גַּם תּוּלְדוֹתָיו נִצְלוּ בְּזִכּוֹת זוֹ, וְתוּ דְּהָא דִּינָא לֹא יִכְלָא לְשַׁלְטָאָה עֲלוּי בְּגִין דְּהוּה טְמִיר וְגַנִּיז בַּתְּבָה וְאַתְפֹּסִיָּא מְעִינָא וְעוֹד שֶׁהַדִּין לֹא הֵיךָ יְכוּל לְשַׁלוּט עֲלוּי לְפִי שֶׁהֵיךָ טְמוּן וְנִחְבָּא בְּהַתְּבָה וְהֵיךָ מְכַסֶּה מְעִינֵי הַמַּשְׁחִיתִים.

וְתָא חֲזִי כְּתִיב בְּקִשׁוּ צְדָק בְּקִשׁוּ עֲנוּה אֹרְלִי תַסְתְּרוּ בְּיוֹם אָף ה' שֶׁפְּרוּשׁוֹ כְּשִׁמְדַת הַדִּין מְתוּחָה בְּעוֹלָם בְּקִשׁוּ לְמַדַּת צְדָק שֶׁהִיא הַמַּלְכוּת שֶׁלֹּא תִפְעַל כִּכְם בְּדִינֵיָה, וְגַם בְּקִשׁוּ וְתַתְּנֶהוּ בְּמַדַּת עֲנוּה לְהַסְתִּיר עֲצַמְכֶם מִפְּנֵי מַדַּת

שבח רא שירתא

בשם הרה"ק מהר"פ מקורין זיע"א:
 לימוד הזוהר טוב לכל הטיירדות, וכן הוא רפואה לראש.
 וכן אמר הרב לאדם אחד שיאמר זוהר בכל יום ויהיה לו פרנסה, שלימוד הזוהר הוא טוב לפרנסה.
 (אמרי פנחס שערה"ת ס"ב ס"ה)

לקבלת העלון מודי שבעי יש לשלוח אימיל בכרובת:
 3022233@gmail.com

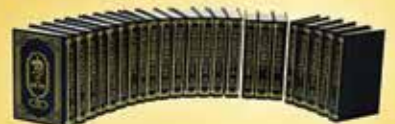
הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפרושה הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
 "ובלכתך בדרך"
 מהדורת ר' יוסף צבי
 בערנער
 (cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
 (cm 17/12)